

عنوان مقاله:

بررسی مهم ترین ویژگی های شعر کودک و نوجوان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مریم نصیری - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

کودکان گرایش عجیبی به شعر دارند و گویی آن را جزئی از زندگی خود میدانند و عجیب است که حتی قدیمیترین شعرهایی که بعد از اسلام در زبان فارسی به یادگار مانده، شعرهایی است که یا خود کودکان ساخته اند و یا شعرهایی است که برای کودکان خوانده شده است. سراینده ی بسیاری از اشعار کهن که ممکن است تنها جنبه ی موسیقایی داشته باشد، معلوم نیست. آنچه که از اهمیت خاص برخوردار است، حضور اشعار عامیانه ای است که با هر کیفیتی سینه به سینه و نسل به نسل به ما رسیده است و در نهایت همین اشعار عامیانه بوده که زمینه را برای پیدایش شعر ناب کودک و نوجوان فراهم ساخته است. با این وجود، ادبیات فارسی با وجود پیشینه ی استوار و اصیل خود، قدمت چندانی در عرصه ی ادبیات کودک و نوجوان و به ویژه شعر ندارد. شعر کودک و نوجوان را در آثار شاعرانی چون نیما، ایرج میرزا، بهار و پروین اعتصامی می توان دید و زبان این اشعار، زبان شعر کودک نیست و تنها مضامین شعر کودک و نوجوان را با زبان شعر بزرگسال ارائه کرده اند. این روند همچنان ادامه یافت تا پس از آثار مهدی آذریزدی، رسوخ شعر نوین در ادبیات کودک و نوجوان در آثار محمود کیانوش، پروین دولت آبادی دیده شود. به تدریج شعر کودک، زبان و ویژگی های خاص خود را یافت و در شعر امروز کودک و نوجوان، شاهد آثار قوی و ارزشمندی هستیم که شاعرانی چون قیصر امین پور، مصطفی رحماندوست، اسدالله شعبانی و... به مخاطبین خود عرضه کرده اند.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، شعر کودک و نوجوان، کودکی و نوجوانی، شاعران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1966488>

